

# РЕШЕНИЕ

№ 4981

гр. София, 17.07.2013 г.

## В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,**  
в публично заседание на 05.07.2013 г. в следния състав:

**ПРЕДСЕДАТЕЛ: Татяна Жилова**

**ЧЛЕНОВЕ: Красимира Милачкова**

**Антоанета Аргирова**

при участието на секретаря Наталия Г Дринова и при участието на прокурора Ютеров, като разгледа дело номер **5181** по описа за **2013** година докладвано от съдия Антоанета Аргирова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208-чл.228 от Административно-процесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл.63, ал.1 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

С Решение от 04.03.2013 г., постановено по н.а.х.дело № 6188/2012 г. по описа на Софийски районен съд /СРС/, НО, 111-<sup>III</sup> състав е потвърдил изцяло Наказателно постановление /НП/ № 11955/15.03.2012 г., издадено от Д. Д. Д. на длъжност-началник на отдел „Пътна полиция” при СДВР, с което на С. Р. Д., живущ в [населено място], [жк], [жилищен адрес]0 са наложени административни наказания „глоба”, както следва: на основание чл. 183, ал.4, т.3 от ЗДвП в размер на 50 /петдесет/ лева за нарушение на чл. 6, т.1, предл. 2 от ЗДвП, вр. чл.7, т.1, б.”б” от Наредба № 17 от 23 юли 2001 г. за регулиране на движението по пътищата със светлинни сигнали и на основание чл. 183, ал.1, т. 1 от ЗДвП в размер на 10 /десет/ лева за нарушение на чл.100, ал.1, т.1 от ЗДвП.

Така постановеното решение, в срока и по реда на чл.211,ал.1 от АПК, вр.чл.63, ал.1 от ЗАНН, е обжалвано от С. Р. Д., като наведените касационни основания са за нарушение на материалния закон и допуснати съществени процесуални нарушения-чл.348, ал.2 и ал.1 от НПК, вр.чл.63, ал.1 от ЗАНН и необоснованост. Иска се АС-София град да постанови решение, с което да отмени решението на СРС и да реши по делото по същество, като отмени издаденото НП изцяло.

Ответникът по касация-СДВР, отдел „Пътна полиция” в законоустановения срок не е подал писмен отговор по жалбата.

В съдебно заседание пред Административен съд София-град, касаторът, не се представлява.

Ответникът по касационната жалба не се представлява и не изразява становище по касационната жалба

Участващият по делото прокурор от Софийска градска прокуратура, дава становище за основателност на касационната жалба.

Съдът, като взе предвид релевираните с жалбата касационни основания по смисъла на чл.348 от НПК и на основание чл.218, ал.2 от АПК, провери изцяло съответствието на атакуваното решение с процесуалните изисквания, за които следи служебно и с материалния закон, намира за установено следното:

Касационната жалба е допустима.

Подадена е от лице, легитимирано да обжалва, срещу акт, подлежащ на касационен контрол и в законово установения за това преклузивен 14-дневен срок.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

За да потвърди НП, въззивната инстанция е приела, че при съставянето на акта и издаването на НП не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, като във връзка с възраженията в жалбата до нея, конкретно е посочила, че са спазени изискванията за пълно описание на нарушението- дата и място на извършване и обстоятелствата, при които е било извършено, и правото на защита на соченото за нарушител лице не е нарушено; Фактическата обстановка, изведена в АУАН, съответства на тази в НП и се установява по несъмнен начин от доказателствените материали по делото; За извършеното, правилно е приложен материалния закон- чл. 183, ал.4, т.3 от ЗДвП и чл. 183, ал.1, т.1 от ЗДвП и законосъобразно е определен вида на наложените наказания.

Касационната инстанция възприема изцяло съобразно чл.220 АПК вр.чл.63, ал.1 ЗАНН правилно установената от районния съдия фактическа обстановка.

Нарушението се изразява в това, че на 02.03.2012 г. около 11.40 ч., касационният жалбоподател С. Р. Д., управлявайки лек автомобил марка „Рено”, модел „Т.”, с рег. [рег.номер на МПС] , в [населено място], по [улица]с посока на движение от [улица]към [улица]на кръстовището с [улица]преминава при червен сигнал на светофара. Нарушението е установено от св. Б. П. на длъжност мл. автоконтрольор при ОПП-СДВР, който бил в патрулен автомобил на СДВР и изпълнявал служебните си задължения по контрол и спазване изискванията на ЗДвП. По същото време и на същото място с посока на движение на жалбоподателя, зад управляваното от него МПС св. П. възприел гореизложените обстоятелства и спрял за проверка управляваното от жалбоподателя Д. МПС. В рамките на извършената проверка, св. П. установил самоличността на водача както и това, че същият не представя контролен талон към СУМПС. На 02.03.2012 г., е съставен АУАН, връчен на същата дата на нарушителя срещу подпис.

В срока по чл. 44, ал. 1 от ЗАНН, не са постъпили писмени възражения.

Въз основа на така съставения акт за установяване на административно нарушение, е издадено и обжалваното НП № 11955 от 15.03.2012 г., от началник отдел „Пътна полиция”-СДВР, което е получено срещу подпис от нарушителя на 19.03.2012г.

Административните наказания, наложени с оспорваното НП са за нарушения по чл. 6, т.1, предл. 2 от ЗДвП, вр. чл.7, т.1, б.”б” от Наредба № 17 от 23 юли 2001 г. за

регулиране на движението по пътищата със светлинни сигнали на основание чл. 183, ал.4, т.3 от ЗДвП и за нарушение на чл.100, ал.1, т.1 от ЗДвП, наказанието е наложено на основание чл. 183, ал.1, т. 1 от ЗДвП.

Видно от АУАН и от издаденото въз основа на него НП, подробно е описано мястото на извършване на нарушението, което е станало в [населено място], по [улица], с посока на движение от [улица]към [улица]на кръстовището, образувано от [улица]и [улица], което се регулира от светофарна уредба. Така описания състав на нарушението, не е неясен, както твърди касатора и правилно въззивната инстанция е приела, че напълно съответства на състава посочен в чл. 183, ал. 4, т.3 от ЗДвП.

Касационната инстанция намира, че АУАН и съставеното въз основа на него НП са издадени при съблюдаване на административнопроизводствените правила и материалния закон. Налице е единство и съответствие между АУАН и НП в описанието на фактите и обстоятелствата във връзка с извършеното нарушение и в правната му квалификация. В административнонаказателното производство по издаване на обжалваното наказателно постановление са установени безспорно извършеното деяние, самоличността на нарушителя, като е ангажирана и отговорността на лицето, сочено за нарушител. Касаторът е бил запознат своевременно с фактите и обстоятелствата във връзка с нарушението, което му се вменява, описани в АУАН. АУАН му е бил връчен и същият го е подписал. В производството по издаване на оспорваното НП, са спазени процесуалните изисквания, установени в ЗАНН за съставяне на АУАН и НП, като актовете отговарят на изискванията предвидени в чл.42 и чл. 57 от ЗАНН.

Неоснователно е твърдението на касатора Д., че НП е издадено на основание чл. 189, ал. 4 от ЗДвП, регламентиращ издаването на електронен фиш, какъвто не бил налице. В случая административнонаказващия орган е наложил наказание, на основание чл. 183, ал. 4, т. 3 от ЗДвП, която норма, в действащата към момента на издаване на наказателното постановление редакция предвижда налагането на глоба в размер на 50 лв. за неправилно преминаване при сигнал на светофара, който не разрешава преминаването.

Правилно въззивният съд е изложил мотиви, за приложението на чл. 3, ал.2 от ЗАНН предвид на това, че разпоредбата на чл. 183, ал.4, т.3 от ЗДвП, която е приложена от страна на наказващия орган е била отменена с ДВ, бр. 60 от 2012 г., в сила от 07.08.2012 г. За посоченото нарушение към настоящия момент, на основание чл. 183, ал. 5, т.1 от ЗДвП се предвижда глоба в размер на 100 лв. за неправилно преминаване при сигнал на светофара, който не разрешава преминаването, която в случая се явява по-неблагоприятна за нарушителя, поради което е правилен изводът на въззивния съд за приложението на чл. 3, ал.1 от ЗАНН.

По наведените доводи за необоснованост на обжалваното решение съдът не дължи произнасяне, тъй като необосноваността не е касационно основание по чл. 348 НПК.

Предвид изложеното, настоящият състав приема, че жалбата е неоснователна, а оспореното съдебно решение е правилно и законосъобразно и същото следва да бъде оставено в сила.

Водим от горното и на основание чл. 221,ал.2, предл.2 от АПК, вл.чл.63, ал.1, ир.второ от ЗАНН, Административен съд София-град, XI<sup>-ти</sup> касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 04.03.2013 г. по н.а.х.д. № 6188/2012 г. по описа на  
Софийски районен съд.  
РЕШЕНИЕТО е окончателно и не може да бъде обжалвано и/или протестирано.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: